

Bilag 75.

Spørgsmål 77:

I samråd ønskes drøftet, om der er muligheder for at tvinge udenlandske skibe i fart mellem danske havne til registrering og regnskabsføring.

Svar af 17. november 1965:

I tilslutning til drøftelse i samråd af spm. 77 vedrørende mulighederne for at tvinge udenlandske skibe i fart mellem danske havne til registrering og regnskabsføring skal man anføre følgende:

Ifølge lovforslaget skal enhver, der driver afgiftspligtig virksomhed, anmelde denne virksomhed til registrering hos toldvæsenet. Anmeldelsespligten gælder, uanset om den pågældende har dansk indfødsret, bopæl eller fast forretningssted her i landet.

Toldvæsenet kan føre kontrol med, at udenlandske skibe i fart mellem danske havne registreres gennem de beføjelser, der i toldlovens kap. 2 er tillagt toldvæsenet. Det hedder f. eks. i § 17, at „ethvert fartøj, der befinder sig på dansk toldområde, er undergivet toldvæsenets kontrol.“ I § 23 bestemmes: „Fra et fartøj må ikke land sættes passagerer eller ilandbringes varer, forinden toldvæsenets tilladelse foreligger.“ § 32 lyder således: „Føreren af et fartøj er pligtig til at give toldvæsenet meddelelse om det forventede tidspunkt for afsejlingen. Fartøjet må ikke afsejle, forinden det er inkvireret, og toldvæsenet har givet tilladelse til afsejlingen.“ Toldvæsenet har mulighed for at dispensere fra disse bestemmelser bl. a. for fartøjer i indenrigs-passagerfart.

Dersom et udenlandsk skib i fart mellem danske havne nægter at efterkomme lovens forskrifter, må toldvæsenets fremfærd over for skibet blive den samme som over for andre virksomheder, der nægter at rette sig efter bestemmelserne. Inddrivelse af skyldig afgift må kunne finde sted efter lovens almindelige bestemmelser.

I øvrigt bemærkes, at det næppe vil være praktisk muligt for udenlandske skibe at drive rutefart mellem danske havne, uden at skibene har en repræsentant her i landet til at formidle kontakten med publikum (billetsalg m. v.). Denne repræsentant for det udenlandske rederi vil blive registreret.

Spørgsmål 78:

I samråd ønskes drøftet repræsentationsudgiftsspørgsmålets betydning i henseende til forskelsbehandling mellem danske og udenlandske producenter, jfr. Industrirådets skrivelse af 10. august 1965, Ad § 16, stk. 3 (bilag 47 i beretningen af 28. september 1965).

Svar af 17. november 1965:

I tilslutning til drøftelse i samråd af spm. 78 vedrørende repræsentationsudgiftsspørgsmålets betydning i henseende til forskelsbehandling mellem danske og udenlandske producenter skal man anføre følgende:

For så vidt angår repræsentationsomkostninger, som danske og udenlandske virksomheder afholder her i landet, bliver der ikke nogen forskelsbehandling som følge af, at der ikke er fradragsret for repræsentationsudgifter.

For så vidt angår repræsentationsudgifter, der afholdes i udlandet, vil der kun være en forskel, hvis der enten ikke er afgift på f. eks. restaurationsbesøg i udlandet, eller udenlandsk lovgivning giver fradrag for sådanne afgifter.

Det bemærkes, at restaurationsvirksomhed også er omfattet af de forslag eller skitser til merværdiafgift, som foreligger i andre lande, at repræsentationsudgifter ikke er fradragsberettigede efter det svenske kommissionsudkast, og at den skitse til merværdiafgift, som forhandles i Fællesmarkedet, udtrykkelig nævner repræsentationsudgifter som udgifter af den art, for hvilke fradragsret kan nægtes.